

Ogólne zasady postępowania i pracy z dzieckiem afatycznym

1. Należy mówić do dziecka nieco wolniej, eksponując ważne w zdaniu słowa poprzez ich podkreślenie głosem, intonacją, akcentem.
2. Używajmy raczej prostych i krótkich zdań.
3. Akceptujmy gesty, miny, których dziecko używa w celach komunikacyjnych.
4. Zwracajmy uwagę na samodzielne i spontaniczne słowa dziecka.
5. Uczmy dziecko prostych słów zaczynając od sylab otwartych.
6. Nie używajmy zmiękczeń, zdrobnień, które zacierają wyrazistość budowy słowa.
7. Słowo zawsze coś znaczy, pamiętajmy, żeby łączyć słowa – nazwy z konkretnymi zabawkami, przedmiotami lub obrazkami.
8. Motywować dziecko do wypowiadania się.
9. Jak najczęściej pozwolić dziecku wypowiadać się (w możliwy dla niego sposób).
10. Docenić każdą próbę komunikowania się (nagradzać w umówiony sposób).
11. Nie pospieszać dziecka w czasie wypowiedzi.
12. Nie zmuszać dziecka do wypowiadania się.
13. Umożliwić dziecku udział w dyskusjach z innymi dziećmi w grupie.
14. Nie poprawiać wypowiedzi dziecka (nie wymagać odpowiedzi pełnym zdaniem).
15. Zwracać uwagę, czy dziecko rozumie wypowiedź nauczyciela (poprzez zadawanie pytań dotyczących wypowiedzi; samo zapytanie dziecka czy *rozumie*, nie jest miarodajne, ponieważ dziecko zazwyczaj odruchowo potwierdzi).
16. Zadawać dziecku krótkie, niezłożone pytania.
17. Podczas zadawania pytania zwracać się bezpośrednio do dziecka, zachowując właściwy ton i tempo wypowiedzi (niezbyt szybkie, lecz też niezbyt wolne).